Dokument ten służy wyłącznie do celów informacyjnych i nie ma mocy prawnej. Unijne instytucje nie ponoszą żadnej odpowiedzialności za jego treść. Autentyczne wersje odpowiednich aktów prawnych, włącznie z ich preambułami, zostały opublikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej i są dostępne na stronie EUR-Lex. Bezpośredni dostęp do tekstów urzędowych można uzyskać za pośrednictwem linków zawartych w dokumencie

►B

ROZPORZĄDZENIE RADY (UE) 2015/735

z dnia 7 maja 2015 r.

w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Sudanie Południowym oraz uchylające rozporządzenie (UE) nr 748/2014

(Dz.U. L 117 z 8.5.2015, s. 13)

zmienione przez:

		Dziennik Urzędowy		
		nr	strona	data
►M1	Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) 2015/1112 z dnia 9 lipca 2015 r.	L 182	2	10.7.2015
►M2	Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) 2017/402 z dnia 7 marca 2017 r.	L 63	7	9.3.2017
►M3	Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) 2018/164 z dnia 2 lutego 2018 r.	L 31	1	3.2.2018
►M4	Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) 2018/1115 z dnia 10 sierpnia 2018 r.	L 204	1	13.8.2018
►M5	Rozporządzenie Rady (UE) 2018/1116 z dnia 10 sierpnia 2018 r.	L 204	6	13.8.2018
►M6	Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) 2018/1934 z dnia 10 grudnia 2018 r.	L 314	11	11.12.2018
►M7	Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2019/1163 z dnia 5 lipca 2019 r.	L 182	33	8.7.2019
►M8	Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) 2019/1208 z dnia 15 lipca 2019 r.	L 191	4	17.7.2019

sprostowane przez:

►C1	Sprostowanie, Dz.U. L 146 z 11.6.2015, s. 30 (2015/735)

▼B

ROZPORZĄDZENIE RADY (UE) 2015/735

z dnia 7 maja 2015 r.

w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Sudanie Południowym oraz uchylające rozporządzenie (UE) nr 748/2014

Artykuł 1

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

a) „usługi pośrednictwa” oznaczają:

(i) negocjowanie lub organizowanie transakcji zakupu, sprzedaży lub dostawy towarów i technologii lub usług finansowych i technicznych z państwa trzeciego do innego państwa trzeciego; lub

(ii) sprzedaż lub zakup towarów i technologii lub usług finansowych i technicznych, które znajdują się w państwach trzecich, w celu ich przekazania do innego państwa trzeciego;

b) „roszczenie” oznacza każde roszczenie, dochodzone w postępowaniu sądowym lub nie, zgłoszone przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia lub po tym dniu, na mocy umowy bądź transakcji, lub w związku z nimi, w szczególności obejmujące:

(i) roszczenie o wykonanie zobowiązania powstałego na mocy umowy lub transakcji lub w związku z nimi;

(ii) roszczenie o prolongatę lub spłatę obligacji, gwarancji finansowej lub odszkodowania w jakiejkolwiek formie;

(iii) roszczenie o odszkodowanie z tytułu umowy lub transakcji;

(iv) powództwo wzajemne;

(v) żądanie uznania lub egzekucji, w tym na podstawie procedury *exequatur*, wyroku, orzeczenia arbitrażowego lub równoważnej decyzji, niezależnie od miejsca ich wydania;

c) „umowa lub transakcja” oznacza transakcję, niezależnie od jej formy i mającego zastosowanie prawa, obejmującą jedną lub większą liczbę umów lub podobnych zobowiązań między tymi samymi lub różnymi stronami; do celów niniejszej definicji pojęcie „umowa” obejmuje obligacje, gwarancje lub listy gwarancyjne, w szczególności gwarancje finansowe lub finansowe listy gwarancyjne, oraz kredyty, prawnie niezależne lub nie, a także wszelkie postanowienia z nimi związane, których źródłem jest taka transakcja lub które są z nią związane;

d) „właściwe organy” oznaczają właściwe organy państw członkowskich wskazane na stronach internetowych wymienionych w załączniku III;

e) „zasoby gospodarcze” oznaczają wszelkiego rodzaju aktywa, rzeczowe i niematerialne, ruchome i nieruchome, które nie są środkami finansowymi, ale mogą być użyte do pozyskania środków finansowych, towarów lub usług;

f) „zamrożenie zasobów gospodarczych” oznacza uniemożliwienie wykorzystania zasobów gospodarczych do uzyskiwania środków finansowych, towarów lub usług w jakikolwiek sposób, między innymi poprzez ich sprzedaż, wynajem lub obciążenie hipoteką;

▼B

g) „zamrożenie funduszy” oznacza zapobieganie jakimkolwiek ruchom funduszy, ich przenoszeniu, zmianom, wykorzystaniu, udostępnianiu lub dokonywaniu nimi transakcji w jakikolwiek sposób, który powodowałby zmianę ich wielkości, wartości, lokalizacji, własności, posiadania, charakteru, przeznaczenia lub inną zmianę, która umożliwiłaby korzystanie ze środków finansowych, w tym również zarządzanie portfelem;

h) „środki finansowe” oznaczają aktywa finansowe i różnego rodzaju świadczenia, między innymi:

(i) gotówkę, czeki, roszczenia pieniężne, weksle, przekazy pieniężne i inne instrumenty płatnicze;

(ii) depozyty złożone w instytucjach finansowych lub innych podmiotach, salda na rachunkach, wierzytelności i zobowiązania dłużne;

(iii) papiery wartościowe i papiery dłużne w obrocie publicznym lub niepublicznym, w tym akcje i udziały, certyfikaty papierów wartościowych, obligacje, weksle, warranty, skrypty dłużne, kontrakty na instrumenty pochodne;

(iv) odsetki, dywidendy lub inne przychody z aktywów oraz wartości narosłe z aktywów lub wygenerowane przez te aktywa;

(v) kredyty, prawa do potrącenia, gwarancje, gwarancje właściwego wykonania umów lub inne zobowiązania finansowe;

(vi) akredytywy, konosamenty, umowy sprzedaży; oraz

(vii) dokumenty poświadczające udział w środkach lub zasobach finansowych;

i) „pomoc techniczna” oznacza wszelkie wsparcie techniczne związane z naprawami, pracami rozwojowymi, produkcją, montażem, testowaniem, konserwacją lub wszelką inną obsługę techniczną, mogące przyjmować formy takie, jak instruktaż, doradztwo, szkolenia, przekazanie praktycznej wiedzy lub umiejętności lub usługi konsultingowe; w tym werbalne formy pomocy;

j) „terytorium Unii” oznacza terytoria państw członkowskich, do których ma zastosowanie Traktat, na warunkach określonych w Traktacie, w tym ich przestrzeń powietrzną.

▼M5

Artykuł 2

Zakazuje się:

1) udzielania pomocy technicznej, świadczenia usług pośrednictwa lub innych usług związanych z działaniami wojskowymi lub z dostarczaniem, wytwarzaniem, konserwacją i użytkowaniem broni i sprzętu pokrewnego wszelkiego rodzaju, w tym broni i amunicji, pojazdów wojskowych i sprzętu, sprzętu paramilitarnego i części zapasowych do wyżej wymienionego sprzętu, bezpośrednio lub pośrednio, na rzecz jakiejkolwiek osoby fizycznej lub prawnej, podmiotu lub organu w Sudanie Południowym lub do wykorzystania w tym kraju;

2) zapewniania finansowania lub udzielania pomocy finansowej związanych z działaniami wojskowymi, w tym w szczególności udzielania dotacji, pożyczek i ubezpieczania kredytów eksportowych, jak również ubezpieczeń i reasekuracji, na potrzeby sprzedaży, dostarczania, przekazywania lub wywozu broni i sprzętu pokrewnego, lub udzielania odnośnej pomocy technicznej, świadczenia usług pośrednictwa lub inncyh usług bezpośrednio lub pośrednio, na rzecz osób fizycznych lub prawnych, podmiotów lub organów w Sudanie Południowym lub do wykorzystania w tym kraju;

▼M5

3) udzielania pomocy technicznej, zapewniania finansowania lub świadczenia pomocy finansowej lub usług pośrednictwa związanych z zapewnianiem uzbrojonego najemnego personelu wojskowego w Sudanie Południowym lub do wykorzystania w tym kraju.

Artykuł 3

Zakazy, o których mowa w art. 2, nie mają zastosowania do zapewniania finansowania i świadczenia pomocy finansowej, udzielania pomocy technicznej oraz świadczenia usług pośrednictwa związanych z:

a) bronią i sprzętem pokrewnym przeznaczonymi wyłącznie do wsparcia personelu ONZ lub do wykorzystania przez ten personel, w tym przez misję ONZ w Sudanie Południowym i tymczasowe siły bezpieczeństwa ONZ w Abyei (UNISFA);

b) odzieżą ochronną, w tym kamizelkami kuloodpornymi i hełmami wojskowymi, czasowo wywożonymi do Sudanu Południowego – wyłącznie do osobistego użytku – przez personel ONZ, przedstawicieli środków masowego przekazu, pracowników organizacji humanitarnych i rozwojowych oraz personel pomocniczy.

Artykuł 4

1. Na zasadzie odstępstwa od art. 2 właściwe organy mogą zezwolić na zapewnienie finansowania, udzielanie pomocy finansowej, pomocy technicznej oraz świadczenie usług pośrednictwa związane z:

a) nieśmiercionośnym sprzętem wojskowym, przeznaczonym wyłącznie do celów humanitarnych lub ochronnych, pod warunkiem że państwo członkowskie powiadomiło Komitet Sankcji z wyprzedzeniem zgodnie z wymogami określonymi w pkt 6 rezolucji RB ONZ nr 2428 (2018);

b) bronią i sprzętem pokrewnym wywożonymi do Sudanu Południowego czasowo przez siły państwa, które podejmuje działania, zgodnie z prawem międzynarodowym, wyłącznie i bezpośrednio w celu ułatwienia ochrony lub ewakuacji swoich obywateli oraz osób, za które ponosi odpowiedzialność konsularną w Sudanie Południowym, pod warunkiem że państwo członkowskie powiadomi Komitet Sankcji zgodnie z wymogami określonymi w pkt 6 rezolucji RB ONZ nr 2428 (2018);

c) bronią i sprzętem pokrewnym dla lub na rzecz regionalnej grupy zadaniowej Unii Afrykańskiej, przeznaczonymi wyłącznie do prowadzenia operacji regionalnych przeciwko Bożej Armii Oporu, pod warunkiem że państwo członkowskie powiadomiło Komitet Sankcji z wyprzedzeniem zgodnie z wymogami określonymi w pkt 6 rezolucji RB ONZ nr 2428 (2018);

▼M5

d) bronią i sprzętem pokrewnym przeznaczonymi wyłącznie na wsparcie wdrażania warunków porozumienia pokojowego, pod warunkiem że państwo członkowskie uzyskało z wyprzedzeniem zatwierdzenie Komitetu Sankcji zgodnie z wymogami określonymi w pkt 6 rezolucji RB ONZ nr 2428 (2018);

e) inną sprzedażą lub dostawą broni lub sprzętu pokrewnego lub udzieleniem pomocy lub udostępnieniem personelu, pod warunkiem że państwo członkowskie uzyskało z wyprzedzeniem zatwierdzenie Komitetu Sankcji zgodnie z wymogami określonymi w pkt 6 rezolucji RB ONZ nr 2428 (2018).

2. Dane państwo członkowskie powiadamia pozostałe państwa członkowskie i Komisję o każdym zezwoleniu wydanym na podstawie ust. 1.

▼B

Artykuł 5

▼M5

1. Zamrożone zostają wszystkie środki pieniężne i zasoby gospodarcze należące do lub będące własnością, w posiadaniu lub znajdujące się pod kontrolą osób fizycznych lub prawnych, podmiotów lub organów wymienionych w załączniku I. W załączniku I wymieniono osoby fizyczne lub prawne, podmioty i organy wskazane przez komitet Rady Bezpieczeństwa ONZ utworzony na mocy pkt 16 rezolucji RB ONZ nr 2206 (2015) (zwany dalej „Komitetem Sankcji") jako odpowiedzialne, bezpośrednio lub pośrednio, za działania lub politykę zagrażające pokojowi, bezpieczeństwu lub stabilności Sudanu Południowego, oraz w takich działaniach uczestniczące lub w nie zaangażowane, zgodnie z pkt 6, 7, 8 i 12 rezolucji RB ONZ nr 2206 (2015) oraz pkt 14 rezolucji RB ONZ nr 2428 (2018).

▼B

2. Zamraża się wszystkie środki finansowe i zasoby gospodarcze należące do osób fizycznych lub prawnych, podmiotów lub organów wymienionych w załączniku II, będące ich własnością, w ich posiadaniu lub przez nie kontrolowane. Załącznik II zawiera wykaz osób fizycznych, osób prawnych, podmiotów i organów, które, zgodnie z art. 6 ust. 1 lit. b) decyzji (WPZiB) 2015/740, zostały uznane przez Radę za utrudniające przemiany polityczne w Sudanie Południowym, między innymi przez akty przemocy lub naruszenia porozumień o zawieszeniu broni, jak również osób odpowiedzialnych za poważne naruszenia praw człowieka w Sudanie Południowym oraz osób fizycznych lub prawnych, podmiotów i organów z nimi związanych.

3. Żadnych środków finansowych ani zasobów gospodarczych nie udostępnia się, bezpośrednio ani pośrednio, osobom fizycznym lub prawnym, podmiotom lub organom wymienionym w załącznikach I i II ani na ich rzecz.

Artykuł 6

Na zasadzie odstępstwa od art. 5 ust. 1 właściwe organy mogą zezwolić na uwolnienie pewnych zamrożonych środków finansowych lub zasobów gospodarczych lub na udostępnienie pewnych środków finansowych lub zasobów gospodarczych, na warunkach, jakie uznają za stosowne, o ile spełnione są następujące warunki:

▼B

a) właściwy organ ustalił, że środki finansowe lub zasoby gospodarcze są:

(i) niezbędne do zaspokojenia podstawowych potrzeb osób fizycznych lub prawnych, podmiotów lub organów wymienionych w załączniku I, w tym opłat za żywność, z tytułu najmu lub kredytu hipotecznego, za leki i leczenie, z tytułu podatków, składek ubezpieczeniowych oraz opłat za usługi użyteczności publicznej;

(ii) przeznaczone wyłącznie na pokrycie uzasadnionych kosztów honorariów lub na zwrot poniesionych wydatków związanych z usługami prawniczymi; lub

(iii) przeznaczone wyłącznie na pokrycie opłat i należności za usługi polegające na zwykłym przechowywaniu lub utrzymywaniu zamrożonych środków finansowych lub zasobów gospodarczych;

oraz

b) dane państwo członkowskie powiadomiło Komitet Sankcji o ustaleniu, o którym mowa w lit. a), i o swoim zamiarze udzielenia zezwolenia, a Komitet Sankcji nie wyraził sprzeciwu w ciągu pięciu dni roboczych od dnia powiadomienia.

Artykuł 7

Na zasadzie odstępstwa od art. 5 ust. 1 właściwe organy mogą zezwolić na uwolnienie pewnych zamrożonych środków finansowych lub zasobów gospodarczych lub na udostępnienie pewnych środków finansowych lub zasobów gospodarczych, na warunkach, jakie uznają za stosowne, o ile spełnione są wszystkie następujące warunki:

a) właściwy organ ustalił, że środki finansowe lub zasoby gospodarcze są niezbędne do pokrycia nadzwyczajnych wydatków;

b) dane państwo członkowskie powiadomiło Komitet Sankcji o tych ustaleniach i Komitet Sankcji te ustalenia zatwierdził.

Artykuł 8

1. W drodze odstępstwa od art. 5 ust. 2 właściwe organy mogą wyrazić zgodę na uwolnienie pewnych zamrożonych środków finansowych lub zasobów gospodarczych lub udostępnienie pewnych środków finansowych lub zasobów gospodarczych, na warunkach, jakie uznają za stosowne, po ustaleniu, że fundusze lub zasoby gospodarcze, o których mowa, są:

a) niezbędne do zaspokojenia podstawowych potrzeb osób fizycznych lub prawnych, podmiotów lub organów wymienionych w załączniku II oraz członków rodzin pozostających na utrzymaniu takich osób fizycznych, w tym opłat za żywność, z tytułu najmu lub kredytu hipotecznego, za leki i leczenie, podatków, składek ubezpieczeniowych oraz opłat za usługi użyteczności publicznej;

b) przeznaczone wyłącznie na pokrycie uzasadnionych kosztów honorariów lub na zwrot poniesionych wydatków związanych z usługami prawniczymi;

▼B

c) przeznaczone wyłącznie na pokrycie opłat i należności za usługi polegające na zwykłym przechowywaniu lub utrzymywaniu zamrożonych środków finansowych lub zasobów gospodarczych; lub

d) niezbędne do pokrycia nadzwyczajnych wydatków, pod warunkiem że odnośny właściwy organ powiadomił właściwe organy pozostałych państw członkowskich oraz Komisję o powodach, dla których uważa, że należy udzielić szczególnego zezwolenia, co najmniej dwa tygodnie przed jego udzieleniem.

2. Dane państwo członkowskie informuje pozostałe państwa członkowskie i Komisję o każdym zezwoleniu wydanym na podstawie ust. 1.

Artykuł 9

W drodze odstępstwa od art. 5 ust. 1 właściwe organy mogą zezwolić na uwolnienie pewnych zamrożonych środków finansowych lub zasobów gospodarczych, o ile spełnione są wszystkie następujące warunki:

a) środki finansowe lub zasoby gospodarcze są przedmiotem zastawu sądowego, administracyjnego lub arbitrażowego ustanowionego przed datą przyjęcia rezolucji RB ONZ nr 2206 (2015), lub są przedmiotem orzeczenia sądowego, administracyjnego lub arbitrażowego wydanego przed tą datą;

b) środki finansowe lub zasoby gospodarcze zostaną wykorzystane wyłącznie w celu zaspokojenia roszczeń, na poczet których zostały zabezpieczone, lub roszczeń uznanych za zasadne w takim orzeczeniu, w granicach określonych przez mające zastosowanie przepisy ustawowe i wykonawcze regulujące prawa osób zgłaszających takie roszczenia;

c) decyzja o zastawie lub orzeczenie nie zostały wydane na korzyść osoby, podmiotu lub organu wymienionych w załącznikach I lub II;

d) uznanie zastawu lub orzeczenia nie jest sprzeczne z porządkiem publicznym w danym państwie członkowskim;

e) Komitet Sankcji został powiadomiony przez państwo członkowskie o zastawie lub orzeczeniu.

Artykuł 10

1. W drodze odstępstwa od art. 5 ust. 2 właściwe organy mogą zezwolić na uwolnienie pewnych zamrożonych środków finansowych lub zasobów gospodarczych, o ile spełnione są wszystkie następujące warunki:

a) środki finansowe lub zasoby gospodarcze są przedmiotem orzeczenia arbitrażowego wydanego przed datą umieszczenia w wykazie w załączniku II osoby fizycznej lub prawnej, podmiotu lub organu, o których mowa w art 5 ust. 2, lub są przedmiotem orzeczenia sądowego lub decyzji administracyjnej, wydanych w państwie członkowskim, lub orzeczenia sądowego wykonalnego w danym państwie członkowskim, przed tą datą lub po tej dacie;

▼B

b) środki finansowe lub zasoby gospodarcze zostaną wykorzystane wyłącznie w celu zaspokojenia roszczeń zabezpieczonych takim orzeczeniem lub decyzją lub uznanych za zasadne w takim orzeczeniu lub decyzji, w granicach określonych przez mające zastosowanie przepisy ustawowe i wykonawcze regulujące prawa osób, którym takie roszczenia przysługują;

c) orzeczenie nie zostało wydane na korzyść osoby fizycznej lub prawnej, podmiotu lub organu wymienionych w załączniku I lub II;

d) uznanie orzeczenia lub decyzji nie jest sprzeczne z porządkiem publicznym danego państwa członkowskiego.

2. Dane państwo członkowskie informuje pozostałe państwa członkowskie i Komisję o każdym zezwoleniu wydanym na podstawie ust. 1.

Artykuł 11

Na zasadzie odstępstwa od art. 5 ust. 1 i pod warunkiem, że płatność dokonywana przez osobę fizyczną lub prawną, podmiot lub organ wymienione w załączniku I jest należna na mocy umowy lub porozumienia zawartego przez daną osobę fizyczną lub prawną, podmiot lub organ lub na mocy zobowiązania je obciążającego zanim ta osoba fizyczna lub prawna, podmiot lub organ zostały wskazane przez Radę Bezpieczeństwa ONZ lub Komitet Sankcji, właściwe organy mogą zezwolić, na warunkach, jakie uznają za stosowne, na uwolnienie pewnych zamrożonych środków finansowych lub zasobów gospodarczych, o ile spełnione są wszystkie następujące warunki:

a) środki finansowe lub zasoby gospodarcze zostaną wykorzystane do dokonania płatności przez osobę fizyczną lub prawną, podmiot lub organ wymienione w załączniku I;

b) dokonanie płatności nie narusza art. 5 ust. 3;

c) Komitet Sankcji został powiadomiony przez dane państwo członkowskie o zamiarze udzielenia zezwolenia z dziesięciodniowym wyprzedzeniem.

Artykuł 12

1. Na zasadzie odstępstwa od art. 5 ust. 2 i pod warunkiem, że płatność dokonywana przez osobę fizyczną lub prawną, podmiot lub organ wymienione w załączniku II jest należna na mocy umowy lub porozumienia zawartego przez daną osobę fizyczną lub prawną, podmiot lub organ lub na mocy zobowiązania je obciążającego, zanim ta osoba fizyczna lub prawna, podmiot lub organ zostały ujęte w wykazie w załączniku II, właściwe organy mogą zezwolić, na warunkach, jakie uznają za stosowne, na uwolnienie pewnych zamrożonych środków finansowych lub zasobów gospodarczych, o ile właściwy organ stwierdził, że spełnione są wszystkie poniższe warunki:

▼B

a) środki finansowe lub zasoby gospodarcze zostaną wykorzystane do dokonania płatności przez osobę fizyczną lub prawną, podmiot lub organ wymienione w załączniku II;

b) dokonanie płatności nie narusza art. 5 ust. 3.

2. Dane państwo członkowskie informuje pozostałe państwa członkowskie i Komisję o każdym zezwoleniu wydanym na podstawie ust. 1.

Artykuł 13

1. Art. 5 ust. 3 nie stanowi przeszkody dla zasilania zamrożonych rachunków przez instytucje finansowe lub kredytowe otrzymujące środki finansowe przekazywane przez strony trzecie na rachunek osoby fizycznej lub prawnej, podmiotu lub organu wymienionych w wykazie, pod warunkiem że wszelkie kwoty dodatkowe na takich rachunkach również zostaną zamrożone. Instytucja finansowa lub kredytowa niezwłocznie powiadamia właściwe organy o takich transakcjach.

2. Pod warunkiem że wszelkie takie odsetki, inne dochody oraz płatności zostaną zamrożone zgodnie z art. 5 ust. 1 i 2, art. 5 ust. 3 nie ma zastosowania do księgowania na zamrożonych rachunkach:

a) odsetek i innych dochodów od tych rachunków; lub

b) płatności należnych z tytułu umów, porozumień lub zobowiązań, które zostały zawarte lub powstały przed datą umieszczenia w załączniku I lub II osoby fizycznej lub prawnej, podmiotu lub organu, o których mowa w art. 5.

3. W odniesieniu do osób fizycznych lub prawnych, podmiotów lub organów wymienionych załączniku II, art. 5 ust. 3 nie ma zastosowania do księgowania na zamrożonych rachunkach płatności należnych na podstawie orzeczenia sądowego, decyzji administracyjnej lub orzeczenia arbitrażowego, wydanych w państwie członkowskim lub wykonalnych w danym państwie członkowskim, pod warunkiem, że zostaną zamrożone zgodnie z art. 5 ust. 2.

Artykuł 14

1. Bez uszczerbku dla mających zastosowanie przepisów dotyczących sprawozdawczości, poufności i tajemnicy służbowej, osoby fizyczne i prawne, podmioty i organy:

a) niezwłocznie dostarczają wszelkie informacje, które ułatwiłyby przestrzeganie niniejszego rozporządzenia, takie jak informacje dotyczące rachunków lub kwot zamrożonych zgodnie z art. 5, właściwemu organowi państwa członkowskiego, w którym te osoby fizyczne i prawne, podmioty lub organy mają miejsce zamieszkania lub siedzibę, i przekazują takie informacje Komisji, bezpośrednio albo za pośrednictwem państw członkowskich; oraz

▼B

b) współpracują z właściwymi organami w zakresie weryfikacji tych informacji.

2. Wszelkie dodatkowe informacje uzyskane bezpośrednio przez Komisję są udostępniane państwom członkowskim.

3. Wszelkie informacje dostarczone lub otrzymane zgodnie z niniejszym artykułem są wykorzystywane jedynie do celów, dla których je dostarczono lub otrzymano.

Artykuł 15

Zakazuje się świadomego i celowego udziału w działaniach, których celem lub skutkiem jest ominięcie środków, o których mowa w art. 2 i 5.

Artykuł 16

1. Osoby fizyczne lub prawne, podmioty lub organy, które zamrażają środki finansowe i zasoby gospodarcze, lub odmawiają udostępnienia środków finansowych lub zasobów gospodarczych w dobrej wierze i w oparciu o przekonanie, że działanie takie jest zgodne z niniejszym rozporządzeniem, lub ich dyrektorzy lub pracownicy, nie ponoszą z tego tytułu odpowiedzialności, chyba że zostanie dowiedzione, że środki finansowe i zasoby gospodarcze zostały zamrożone lub zatrzymane na skutek niedbalstwa.

2. Działanie osób fizycznych lub prawnych, podmiotów lub organów nie stanowi podstawy dla odpowiedzialności z ich strony, jeżeli nie wiedziały one i nie miały uzasadnionego powodu do przypuszczania, że ich działania mogłyby naruszyć środki określone w niniejszym rozporządzeniu.

Artykuł 17

1. Nie są zaspokajane roszczenia w związku z umową lub transakcją, których wykonanie zostało zakłócone, bezpośrednio lub pośrednio, w całości lub części, przez środki wprowadzone na mocy niniejszego rozporządzenia, w tym roszczenia odszkodowawcze lub wszelkie inne roszczenia tego rodzaju, takie jak roszczenia o odszkodowanie lub roszczenia wynikające z gwarancji, w szczególności roszczenia o przedłużenie terminu płatności lub o zapłatę z tytułu obligacji, gwarancji lub listów gwarancyjnych, zwłaszcza gwarancji finansowych lub finansowych listów gwarancyjnych w jakiejkolwiek formie – o ile zostały one wniesione przez:

a) wskazane osoby fizyczne lub prawne, podmioty lub organy wymienione w załączniku I lub II;

b) jakiekolwiek osoby fizyczne lub prawne, podmioty lub organy działające za pośrednictwem lub w imieniu osób, podmiotów lub organów, o których mowa w lit. a).

2. We wszelkich postępowaniach zmierzających do zaspokojenia roszczenia ciężar dowodu, że zaspokojenie roszczenia nie jest zakazane przez ust. 1, spoczywa na osobie fizycznej lub prawnej, podmiocie lub organie dochodzącym zaspokojenia tego roszczenia.

▼B

3. Niniejszy artykuł pozostaje bez uszczerbku dla prawa osób fizycznych lub prawnych, podmiotów i organów, o których mowa w ust. 1, do wystąpienia o sądową kontrolę zgodności z prawem niewypełnienia zobowiązań umownych na podstawie niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 18

1. Komisja i państwa członkowskie informują się wzajemnie o środkach podjętych na mocy niniejszego rozporządzenia i dzielą się wszelkimi innymi dostępnymi im istotnymi informacjami w związku z niniejszym rozporządzeniem, w szczególności informacjami dotyczącymi:

a) środków finansowych zamrożonych na mocy art. 5 oraz zezwoleń udzielonych na mocy art. 3 oraz 6–12;

b) naruszeń przepisów i trudności z ich egzekwowaniem oraz orzeczeń wydanych przez sądy krajowe.

2. Państwa członkowskie natychmiast przekazują sobie wzajemnie oraz Komisji wszelkie inne dostępne im odpowiednie informacje, które mogłyby mieć wpływ na skuteczne wdrożenie niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 19

Komisja jest uprawniona do zmiany załącznika III na podstawie informacji przekazanych przez państwa członkowskie.

Artykuł 20

1. W przypadku gdy Rada Bezpieczeństwa ONZ lub Komitet Sankcji wskaże osobę fizyczną lub prawną, podmiot lub organ, podając uzasadnienie takiego wskazania, Rada umieszcza taką osobę fizyczną lub prawną, podmiot lub organ w załączniku I. Rada powiadamia osobę fizyczną lub prawną, podmiot lub organ o swojej decyzji wraz z uzasadnieniem bezpośrednio, jeżeli znany jest adres, lub poprzez opublikowanie powiadomienia, aby umożliwić przedstawienie uwag przez daną osobę fizyczną lub prawną, dany podmiot lub organ.

2. W przypadku przedstawienia uwag lub nowych istotnych dowodów, Rada dokonuje przeglądu swojej decyzji i odpowiednio informuje daną osobę, dany podmiot lub organ.

3. W przypadku zdecydowania przez ONZ o usunięciu danej osoby, danego podmiotu lub organu z wykazu lub o zmianie danych identyfikacyjnych osoby, podmiotu lub organu umieszczonych w wykazie, Rada wprowadza odpowiednie zmiany w załączniku I.

Artykuł 21

Załącznik I zawiera – w przypadku gdy są one dostępne – podane przez Radę Bezpieczeństwa ONZ lub przez Komitet Sankcji informacje, które są niezbędne do zidentyfikowania danych osób fizycznych lub prawnych, podmiotów lub organów. W odniesieniu do osób fizycznych informacje takie mogą obejmować nazwisko i imiona w tym pseudonimy, datę i miejsce urodzenia, obywatelstwo, numer paszportu i dokumentu tożsamości, płeć, adres jeżeli jest znany, oraz zajmowane stanowisko lub wykonywany zawód. W odniesieniu do osób prawnych,

▼B

podmiotów lub organów informacje takie mogą obejmować nazwę, miejsce i datę rejestracji, numer rejestracji i miejsce prowadzenia działalności. W załączniku I podaje się też datę wskazania przez Radę Bezpieczeństwa ONZ lub Komitet Sankcji.

Artykuł 22

1. W przypadku gdy Rada zdecyduje o objęciu osoby fizycznej lub prawnej, podmiotu lub organu środkami, o których mowa w art. 5 ust. 2, wprowadza odpowiednie zmiany w załączniku II.

2. Rada powiadamia osobę fizyczną lub prawną, podmiot lub organ, o których mowa w ust. 1, o swojej decyzji wraz z uzasadnieniem bezpośrednio, jeżeli znany jest adres, lub poprzez opublikowanie powiadomienia, aby umożliwić przedstawienie uwag przez daną osobę fizyczną lub prawną, dany podmiot lub organ.

3. W przypadku przedstawienia uwag lub nowych istotnych dowodów, Rada dokonuje przeglądu swojej decyzji i odpowiednio informuje daną osobę, dany podmiot lub organ.

4. Wykaz w załączniku II jest poddawany regularnym przeglądom, które mają miejsce co najmniej raz na 12 miesięcy.

Artykuł 23

1. Załącznik II zawiera powody umieszczenia w wykazie danych osób fizycznych lub prawnych, pomiotów lub organów.

2. Załącznik II zawiera – w przypadku gdy są one dostępne – informacje, które są niezbędne do zidentyfikowania danych osób fizycznych lub prawnych, podmiotów lub organów. W odniesieniu do osób fizycznych informacje takie mogą obejmować nazwisko i imiona w tym pseudonimy, datę i miejsce urodzenia, obywatelstwo, numer paszportu i dokumentu tożsamości, płeć, adres jeżeli jest znany, oraz zajmowane stanowisko lub wykonywany zawód. W odniesieniu do osób prawnych, podmiotów i organów informacje takie mogą obejmować nazwę, miejsce i datę rejestracji, numer rejestracji i miejsce prowadzenia działalności.

Artykuł 24

1. Państwa członkowskie przyjmują przepisy określające sankcje mające zastosowanie w przypadkach naruszeń przepisów niniejszego rozporządzenia oraz wprowadzają wszelkie środki niezbędne do zapewnienia ich stosowania. Przewidziane sankcje muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające.

2. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o tych przepisach niezwłocznie po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia oraz powiadamiają ją o wszelkich późniejszych ich zmianach.

▼B

Artykuł 25

1. Państwa członkowskie wyznaczają właściwe organy, o których mowa w niniejszym rozporządzeniu, i podają ich nazwy na stronach internetowych wymienionych w załączniku III. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o wszelkich zmianach adresów swoich stron internetowych wymienionych w załączniku III.

2. Państwa członkowskie zgłaszają Komisji swoje właściwe organy podając ich dane kontaktowe, niezwłocznie po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia oraz powiadamiają ją o wszelkich późniejszych zmianach.

3. W przypadku gdy niniejsze rozporządzenie określa wymóg powiadamiania, informowania lub innego porozumiewania się z Komisją, adres i inne dane kontaktowe na potrzeby takiego porozumiewania wskazane są w załączniku III.

Artykuł 26

Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie:

a) na terytorium Unii, w tym także w jej przestrzeni powietrznej;

b) na pokładach wszystkich statków powietrznych lub wodnych podlegających jurysdykcji państw członkowskich;

c) wobec każdej osoby będącej obywatelem państwa członkowskiego, przebywającej na terytorium Unii lub poza nim;

d) wobec każdej osoby prawnej, podmiotu lub organu, na terytorium Unii lub poza nim, zarejestrowanych lub utworzonych na mocy prawa państwa członkowskiego;

e) wobec każdej osoby prawnej, podmiotu lub organu w odniesieniu do każdego rodzaju działalności gospodarczej prowadzonej, w całości lub częściowo, na terytorium Unii.

▼C1

Artykuł 27

Rozporządzenie (UE) nr 748/2014 traci moc.

Artykuł 28

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

▼B

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

▼M1

ZAŁĄCZNIK I

WYKAZ OSÓB FIZYCZNYCH I PRAWNYCH, PODMIOTÓW I ORGANÓW, O KTÓRYCH MOWA W ART. 5 UST. 1

▼M2

A. **OSOBY**

▼M6

1. **Gabriel JOK RIAK MAKOL (alias: a) Gabriel Jok b) Jok Riak c) Jock Riak)**

Stopień: generał broni.

Rola: a) były dowódca sektora pierwszego Ludowej Armii Wyzwolenia Sudanu (Sudan People's Liberation Army – SPLA); b) dowódca sił obrony.

Data urodzenia: 1 stycznia 1966 r.

Miejsce urodzenia: Bor, Sudan/Sudan Południowy.

Obywatelstwo: Sudan Południowy.

Nr paszportu: D00008623, Sudan Południowy.

Krajowy numer identyfikacyjny: M6600000258472.

Adres: a) stan Unity, Sudan Południowy b) Wau, Zachodni Bahr el Ghazal, Sudan Południowy.

Data umieszczenia w wykazie przez ONZ: 1 lipca 2015 r.

Inne informacje: 2 maja 2018 r. wyznaczony na dowódcę sił obrony. Od stycznia 2013 r. dowodził sektorem pierwszym SPLA, który działa głównie na terenie stanu Unity. Jako dowódca sektora pierwszego SPLA spowodował eskalację lub wydłużenie konfliktu w Sudanie Południowym poprzez naruszanie porozumienia o zawieszeniu broni. SPLA jest południowosudańską jednostką wojskową, która uczestniczy w działaniach powodujących wydłużenie konfliktu w Sudanie Południowym, w tym w naruszeniach porozumienia o zawieszeniu broni ze stycznia 2014 r. oraz porozumienia z 9 maja 2014 r. w sprawie rozwiązania konfliktu w Sudanie Południowym (będącego powtórzeniem zobowiązań podjętych w porozumieniu o zawieszeniu broni); utrudnia działalność mechanizmu monitorowania i weryfikacji pod auspicjami IGAD. Link do strony ze specjalnymi ogłoszeniami Interpolu i Rady Bezpieczeństwa ONZ: https://www.interpol.int/en/notice/search/un/5879060.

Informacje pochodzące z opisowego streszczenia powodów umieszczenia w wykazie dostarczonego przez Komitet Sankcji:

Gabriel Jok Riak został umieszczony w wykazie 1 lipca 2015 r. na podstawie pkt 7 lit. a) i f) oraz pkt 8 rezolucji 2206 (2015) ze względu na „działania lub strategie, których celem lub skutkiem jest eskalacja lub wydłużenie konfliktu w Sudanie Południowym lub utrudnianie pojednania, rozmów pokojowych lub procesu pokojowego, w tym naruszenia porozumienia o zawieszeniu broni"; „utrudnianie działań międzynarodowym misjom pokojowym, dyplomatycznym lub humanitarnym w Sudanie Południowym, w tym mechanizmowi monitorowania i weryfikacji pod auspicjami IGAD, lub utrudnianie świadczenia i dystrybucji pomocy humanitarnej lub dostępu do niej"; a także jako przywódca „jednostki, w tym dowolnego ugrupowania rządu Sudanu Południowego lub opozycji, grupy partyzanckiej lub innej, które samodzielnie lub za pośrednictwem swoich członków uczestniczyły w jakichkolwiek działaniach opisanych w pkt 6 lub 7".

Gabriel Jok Riak jest dowódcą sektora pierwszego Ludowej Armii Wyzwolenia Sudanu (SPLA), tj. południowosudańskiej jednostki wojskowej, która uczestniczyła w działaniach, które spowodowały wydłużenie konfliktu w Sudanie Południowym, w tym w naruszeniach porozumienia o zawieszeniu broni ze stycznia 2014 r. oraz porozumienia z 9 maja 2014 r. w sprawie rozwiązania konfliktu w Sudanie Południowym (będącego powtórzeniem zobowiązań podjętych w porozumieniu o zawieszeniu broni).

▼**M6**

Od stycznia 2013 r. dowodzi sektorem pierwszym armii SPLA, która działa głównie z bazy na terenie stanu Unity. Sektorowi pierwszemu i jego dowódcy, Jokowi Riakowi, podlegają 3., 4. i 5. dywizja SPLA.

Jok Riak i siły pierwszego i trzeciego sektora SPLA pod jego naczelnym dowództwem brały udział w licznych, wymienionych poniżej działaniach, które stanowiły naruszenie zobowiązań na mocy porozumienia o zawieszeniu broni ze stycznia 2014 r. dotyczących zaprzestania wszelkich działań militarnych skierowanych wobec przeciwnika i innych działań zaczepnych, unieruchomienia sił na ich obecnych pozycjach i powstrzymania się od działań, np. przemieszczania oddziałów lub reaprowizacji, które mogłyby doprowadzić do konfrontacji militarnej.

Siły SPLA pod naczelnym dowództwem Joka Riaka wielokrotnie naruszały porozumienie o zawieszeniu broni, podejmując otwarte działania wojenne.

10 stycznia 2014 r. siły SPLA pod naczelnym dowództwem dowódcy sektora pierwszego Joka Riaka zajęły Bentiu, które uprzednio, od 20 grudnia 2013 r., pozostawało pod kontrolą Opozycyjnej Ludowej Armii Wyzwolenia Sudanu (SPLM-IO). dywizja SPLA okrążyła i ostrzelała bojowników SPLM-IO niedaleko Leer wkrótce po podpisaniu porozumienia o zawieszeniu broni ze stycznia 2014 r., a w połowie kwietnia 2014 r. zajęła Mayom i zabiła ponad 300 żołnierzy SPLM-IO.

4 maja 2014 r. oddział SPLA pod dowództwem Joka Riaka ponownie odbił Bentiu. W oświadczeniu wyemitowanym przez telewizję państwową w Dżubie rzecznik SPLA stwierdził, że armia rządowa dowodzona przez Joka Riaka zajęła Bentiu o 16.00, i dodał, że w działaniach udział wzięły także 3. dywizja i jednostka specjalna SPLA. Zaledwie kilka godzin po ogłoszeniu porozumienia majowego siły 3. i 4 dywizji SPLA starły się z bojownikami opozycji, którzy wcześniej zaatakowali pozycje SPLA w pobliżu Bentiu i w północnych roponośnych regionach Sudanu Południowego, i odparły ich.

Również już po podpisaniu porozumienia majowego oddziały 3. dywizji SPLA odbiły Wang Kai, a dowódca dywizji, Santino Deng Wol, zezwolił swoim oddziałom na zabicie każdej osoby noszącej broń lub ukrywającej się w domu i nakazał spalić wszelkie domostwa, w których kryli się członkowie sił opozycji.

Pod koniec kwietnia i w maju 2015 r. siły sektora pierwszego SPLA dowodzone przez Joka Riaka przeprowadziły z bazy w stanie Lakes zakrojoną na szeroką skalę ofensywę wojskową przeciwko siłom opozycji w stanie Unity.

Istnieją doniesienia, że na początku września 2014 r. Jok Riak zabiegał o naprawę i modyfikację czołgów, by użyć ich przeciwko siłom opozycji – naruszając w ten sposób wymienione wyżej warunki porozumienia o zawieszeniu broni. Pod koniec października 2014 r. co najmniej 7 000 żołnierzy SPLA i ciężkie uzbrojenie przesunięto z 3. i 5. dywizji w celu wzmocnienia oddziałów 4. dywizji, które najbardziej odczuły atak sił opozycji w pobliżu Bentiu. W listopadzie 2014 r. SPLA oddało nowy sprzęt wojskowy i uzbrojenie, w tym transportery opancerzone, śmigłowce, działa artyleryjskie i amunicję do dyspozycji sektora pierwszego, prawdopodobnie w ramach przygotowań do walki z opozycją. Według doniesień na początku lutego 2015 r. Jok Riak nakazał wysłać transportery opancerzone do Bentiu, być może by odpowiedzieć na niedawne ataki przypuszczone przez siły opozycji.

Po ofensywie podjętej w kwietniu i maju 2015 r. w stanie Unity sektor pierwszy SPLA nie zezwolił zespołowi ds. monitorowania i weryfikacji pod auspicjami IGAD-MVM w Bentiu na przeprowadzenie dochodzenia w sprawie tego naruszenia porozumienia o zawieszeniu broni; tym samym wspomniany zespół został pozbawiony swobody przemieszczania się koniecznej do realizacji jego misji.

▼M6

Ponadto w kwietniu 2014 r. Gabriel Jok Riak doprowadził do eskalacji konfliktu w Sudanie Południowym, gdyż według doniesień pomógł w uzbrojeniu i zmobilizowaniu aż 1 000 młodych mężczyzn z ludu Dinka, którzy uzupełnili zwykłe siły SPLA.

▼M2

2. **Simon Gatewech DUAL (alias: a) Simon Gatwich Dual b) Simon Getwech Dual c) Simon Gatwec Duel d) Simon Gatweach e) Simon Gatwick f) Simon Gatwech g) Simon Garwich h) General Gaduel i) Dhual)**

Stopień: generał dywizji.

Rola: szef sztabu generalnego Opozycyjnej Ludowej Armii Wyzwolenia Sudanu (SPLA).

Data urodzenia: 1953 r.

Miejsce urodzenia: a) Akobo, stan Jonglei, Sudan/Sudan Południowy b) hrabstwo Uror, stan Jonglei, Sudan/Sudan Południowy Adres: a) Akobo, stan Jonglei, Sudan/Sudan Południowy b) hrabstwo Uror, stan Jonglei, Sudan/Sudan Południowy.

Adres: stan Jonglei, Sudan/Sudan Południowy.

Data umieszczenia w wykazie ONZ: 1 lipca 2015 r.

Inne informacje: Jest szefem sztabu generalnego SPLM-IO, a uprzednio był dowódcą sił opozycji w stanie Jonglei. Na początku lutego 2015 r. jego siły przypuściły atak w stanie Jonglei, a od marca 2015 r. próbował on zerwać pokój w stanie Jonglei poprzez ataki na ludność cywilną. Dostępne zdjęcie do załączenia do specjalnego ogłoszenia Interpolu i Rady Bezpieczeństwa ONZ. Link do strony ze specjalnymi ogłoszeniami Interpolu i Rady Bezpieczeństwa ONZ: https://www.interpol.int/en/notice/search/un/5879066

Informacje pochodzące z opisowego streszczenia powodów umieszczenia w wykazie dostarczonego przez Komitet Sankcji:

Simon Gatwech Dual został umieszczony w wykazie 1 lipca 2015 r. na podstawie pkt 6, pkt 7 lit. a) i d) oraz pkt 8 rezolucji 2206 (2015) jako osoba „bezpośrednio lub pośrednio odpowiedzialna za działania i strategie, które zagrażają pokojowi, bezpieczeństwu lub stabilności w Sudanie Południowym, zamieszana w takie działania lub strategie lub w nich uczestnicząca”; „działania lub strategie, których celem lub skutkiem jest eskalacja lub wydłużenie konfliktu w Sudanie Południowym lub utrudnianie pojednania, rozmów pokojowych lub procesu pokojowego, w tym naruszenia porozumienia o zawieszeniu broni”; „ataki na ludność cywilną, w tym kobiety i dzieci, poprzez dokonywanie aktów przemocy (w tym zabójstwa, okaleczanie, tortury, gwałt lub inne formy przemocy seksualnej), uprowadzenia, wymuszone zaginięcia, przymusowe wysiedlenie lub ataki na szkoły, szpitale, miejsca kultu religijnego lub miejsca, w których ludność cywilna szuka schronienia, lub poprzez zachowanie, które stanowiłoby poważne naruszenie praw człowieka lub pogwałcenie międzynarodowego prawa humanitarnego”; a także jako przywódca „jednostki, w tym dowolnego ugrupowania rządu Sudanu Południowego lub opozycji, grupy partyzanckiej lub innej, które samodzielnie lub za pośrednictwem swoich członków uczestniczyły w jakichkolwiek działaniach opisanych w pkt 6 lub 7”.

Simon Gatwech Dual (Gatwech Dual) uczestniczył w działaniach lub strategiach, które zagrażają pokojowi, bezpieczeństwu lub stabilności w Sudanie Południowym, i jest dowódcą Opozycyjnego Ludowego Ruchu Wyzwolenia Sudanu (SPLM-IO), jednostki, która uczestniczyła w działaniach zagrażających pokojowi, bezpieczeństwu lub stabilności w Sudanie Południowym; atakował też ludność cywilną, w tym kobiety i dzieci, dokonując aktów przemocy.

Jest szefem sztabu generalnego SPLM-IO, a uprzednio był dowódcą sił opozycji w stanie Jonglei.

▼M2

Między 2014 a 2015 r. Simon Gatwech Dual miał pod swoim dowództwem znaczne siły i dowodził atakami, działając dość niezależnie. Simon Gatwech Dual nadzoruje rozmieszczanie SPLM-IO, a prawdopodobnie również niektórych oddziałów Białej Armii (grupy partyzanckiej złożonej z młodych mężczyzn z ludu Nuer).

Pod koniec kwietnia 2014 r. siły pod dowództwem Gatwecha Duala zdobywały teren w stanie Jonglei w czasie swojego marszu na stolicę stanu – miasto Bor. Gatwech Dual mógł wykorzystać doniesienia dotyczące ataku dokonanego 17 kwietnia 2014 r. na przesiedleńców wewnętrznych z ludu Nuer w bazie ONZ w Bor, aby wzbudzić w swoich żołnierzach chęć zemsty. O siłach pod dowództwem Gatwecha Duala wspomina się również w sprawozdaniu o naruszeniu zawieszenia broni z 14 sierpnia 2014 r. sporządzonym w ramach mechanizmu monitorowania i weryfikacji pod auspicjami IGAD w Górnym Nilu, w stanach Unity i Jonglei.

Na początku lutego 2015 r. siły Gatwecha Duala przeprowadziły atak w stanie Jonglei. Od marca 2015 r. Gatwech Dual usiłował zniweczyć pokój w stanie Jonglei poprzez ataki na ludność cywilną.

Pod koniec kwietnia 2015 r. Gatwech Dual brał udział w planowaniu i koordynowaniu ataków z zaskoczenia na siły rządu Sudanu Południowego w Górnym Nilu. W swoim sprawozdaniu podsumowującym naruszenia porozumienia o zaprzestaniu wrogich działań z dni 12–31 maja 2015 r. mechanizm monitorowania i weryfikacji pod auspicjami IGAD donosi o naruszeniach, których dopuściły się siły opozycyjne pod kontrolą Gatwecha Duala, w tym o ataku na siły rządowe w okręgu Ayod.

Siły Opozycyjnego Ludowego Ruchu Wyzwolenia Sudanu w (SPLM-IO) pod dowództwem Gatwecha Duala rozmyślnie atakowały kobiety, dzieci i ludność cywilną. Gatwech Dual miał nakazać swoim jednostkom zabijanie jeńców wojennych z ludu Dinka, kobiet i dzieci, a oficerowie służący pod jego dowództwem informowali, że siły opozycyjne nie powinny dokonywać żadnego rozróżnienia między różnymi plemionami Dinka i zabijać wszystkich członków tego ludu.

3. **James Koang CHUOL (alias: a) James Koang Chol Ranley b) James Koang Chol c) Koang Chuol Ranley d) James Koang Chual)**

Stopień: generał dywizji.

Data urodzenia: 1961 r.

Obywatelstwo: Sudan Południowy. Nr paszportu: R00012098, Sudan Południowy.

Data umieszczenia w wykazie ONZ: 1 lipca 2015 r.

Inne informacje: W grudniu 2014 r. mianowany dowódcą specjalnej dywizji Opozycyjnej Ludowej Armii Wyzwolenia Sudanu (SPLAIO). Jego siły brały udział w atakach na ludność cywilną. W lutym 2014 r. siły pod jego dowództwem atakowały obozy ONZ, szpitale, kościoły i szkoły, dopuszczając się powszechnie gwałtów, tortur i niszczenia mienia, z myślą o zidentyfikowaniu cywilów, żołnierzy i policjantów sprzyjających rządowi. Link do strony ze specjalnymi ogłoszeniami Interpolu i Rady Bezpieczeństwa ONZ: https://www.interpol.int/en/notice/search/un/5879069

Informacje pochodzące z opisowego streszczenia powodów umieszczenia w wykazie dostarczonego przez Komitet Sankcji:

James Koang Chuol (Koang) został umieszczony w wykazie 1 lipca 2015 r. na podstawie pkt 6, pkt 7 lit. a) i d) oraz pkt 8 rezolucji 2206 (2015) jako osoba „bezpośrednio lub pośrednio odpowiedzialna za działania i strategie, które zagrażają pokojowi, bezpieczeństwu lub stabilności w Sudanie Południowym, zamieszana w takie działania lub strategie lub w nich uczestnicząca”; „działania lub strategie, których celem lub skutkiem jest eskalacja lub

▼M2

wydłużenie konfliktu w Sudanie Południowym lub utrudnianie pojednania, rozmów pokojowych lub procesu pokojowego, w tym naruszenia porozumienia o zaprzestaniu wrogich działań"; „rozmyślne ataki na ludność cywilną, w tym kobiety i dzieci, poprzez dokonywanie aktów przemocy (w tym zabójstw, okaleczeń, tortur, gwałtów lub innych form przemocy seksualnej), uprowadzenia, wymuszone zaginięcia, przymusowe wysiedlenia lub ataki na szkoły, szpitale, miejsca kultu religijnego lub miejsca, w których ludność cywilna szuka schronienia, lub poprzez zachowanie, które stanowiłoby poważne naruszenie lub pogwałcenie praw człowieka albo pogwałcenie międzynarodowego prawa humanitarnego"; a także jako przywódca „jednostki, w tym dowolnego ugrupowania rządu Sudanu Południowego lub opozycji, grupy partyzanckiej lub innej, która uczestniczyła lub której członkowie uczestniczyli w jakichkolwiek działaniach opisanych w pkt 6 i 7".

James Koang Chuol (Koang) stworzył zagrożenie dla pokoju, bezpieczeństwa lub stabilności Sudanu Południowego jako przywódca sił antyrządowych w stanie Unity w Sudanie Południowym, których członkowie rozmyślnie atakowali cywilów, w tym kobiety i dzieci, poprzez zabójstwa i przemoc seksualną, oraz dopuszczali się ataków na szkoły, szpitale, miejsca kultu religijnego oraz miejsca, w których ludność cywilna szukała schronienia.

Koang ustąpił ze stanowiska dowódcy czwartej dywizji Ludowej Armii Wyzwolenia Sudanu (SPLA) w grudniu 2013 r. Na rozkaz Koanga dezerterzy dokonali egzekucji aż 260 żołnierzy, którzy pozostali w bazie, a następnie rozmyślnie atakowali i zabijali ludność cywilną w stolicy stanu Unity – mieście Bentiu.

W grudniu 2014 r. Koang został mianowany głównodowodzącym specjalnej dywizji Opozycyjnej Ludowej Armii Wyzwolenia Sudanu (SPLAIO). Na swoim nowym stanowisku w styczniu 2015 r. Koang przeprowadził w okręgach Renk i Maban w Górnym Nilu ataki na siły rządowe, które zostały zakwalifikowane jako naruszenia porozumienia o zaprzestaniu wrogich działań przez Międzyrządowy Organ ds. Monitorowania i Weryfikacji Rozwoju.

W lutym 2014 r., kiedy Koang przejął dowództwo sił antyrządowych w stanie Unity, siły te atakowały obozy ONZ, szpitale, kościoły i szkoły, dopuszczając się powszechnie gwałtów, tortur i niszczenia mienia, z myślą o zidentyfikowaniu cywilów, żołnierzy i policjantów sprzyjających rządowi. W dniach 14–15 kwietnia 2014 r. po ciężkich walkach siły Koanga zajęły miasto Bentiu i atakowały ludność cywilną. W niepowiązanych ze sobą incydentach w meczecie, w kościele i w opuszczonym magazynie żywności w Bentiu, atakujący dokonali segregacji chroniących się cywilów ze względu na ich pochodzenie etniczne i narodowość, a następnie dokonywali wśród nich ukierunkowanych zabójstw, wskutek których co najmniej 200 osób poniosło śmierć, a 400 zostało rannych. W połowie września 2014 r. Koang miał nakazać swoim siłom rozmyślne atakowanie cywilów z ludu Dinka podczas ataku w Górnym Nilu.

4. **Santino Deng WOL (alias: a) Santino Deng Wuol b) Santino Deng Kuol)**

Stopień: generał dywizji.

Rola: dowódca trzeciej dywizji SPLA.

Data urodzenia: 9 listopada 1962 r.

Miejsce urodzenia: Aweil, Sudan/Sudan Południowy.

Data umieszczenia w wykazie ONZ: 1 lipca 2015 r.

Inne informacje: Prowadził i koordynował działania wojskowe przeciwko siłom opozycyjnym i przeprowadzał konfrontacyjne ruchy oddziałów z naruszeniem porozumienia o zaprzestaniu wrogich działań. W maju 2015 r. siły pod jego dowództwem dopuszczały się zabójstw dzieci, kobiet i starców, paliły mienie i kradły zwierzęta gospodarskie, przemieszczając się przez stan Unity w kierunku pola naftowego Thorjath. Link do strony ze specjalnymi ogłoszeniami Interpolu i Rady Bezpieczeństwa ONZ: https://www.interpol.int/en/notice/search/un/5879071

▼M2

Informacje pochodzące z opisowego streszczenia powodów umieszczenia w wykazie dostarczonego przez Komitet Sankcji:

Santino Deng Wol został umieszczony w wykazie 1 lipca 2015 r. na podstawie pkt 7 lit. a), lit. d) i pkt 8 rezolucji 2206 (2015) z uwagi na „działania i strategie, które mają na celu lub powodują eskalację lub wydłużenie konfliktu w Sudanie Południowym, utrudnianie pojednania lub rozmów albo procesów pokojowych, również naruszenia porozumienia o zaprzestaniu wrogich działań"; „rozmyślne ataki na ludność cywilną, w tym kobiety i dzieci, poprzez dokonywanie aktów przemocy (w tym zabójstw, okaleczeń, tortur, gwałtów lub innych form przemocy seksualnej), uprowadzenia, wymuszone zaginięcia, przymusowe wysiedlenia lub ataki na szkoły, szpitale, miejsca kultu religijnego lub miejsca, w których ludność cywilna szuka schronienia, lub poprzez zachowanie, które stanowiłoby poważne naruszenie lub pogwałcenie praw człowieka albo pogwałcenie międzynarodowego prawa humanitarnego"; a także jako przywódca „jednostki, w tym dowolnego ugrupowania rządu Sudanu Południowego lub opozycji, grupy partyzanckiej lub innej, która uczestniczyła lub której członkowie uczestniczyli w jakichkolwiek działaniach opisanych w pkt 6 i 7".

Santino Deng Wol jest generałem dywizji w Ludowej Armii Wyzwolenia Sudanu (SPLA) oraz dowódcą trzeciej dywizji SPLA, południowosudańskiej jednostki wojskowej uczestniczącej w działaniach, które spowodowały wydłużenie konfliktu w Sudanie Południowych, w tym w naruszeniach porozumienia o zaprzestaniu wrogich działań ze stycznia 2014 r. oraz porozumienia w sprawie rozwiązania konfliktu w Sudanie Południowym z 9 maja 2014 r., będącego powtórzeniem zobowiązań podjętych w porozumieniu o zaprzestaniu wrogich działań.

Deng Wol prowadził i koordynował działania wojskowe przeciwko siłom opozycyjnym i przeprowadzał konfrontacyjne ruchy oddziałów z naruszeniem porozumienia o zaprzestaniu wrogich działań.

Wkrótce po tym, jak poprzez negocjatorów obydwie strony zobowiązały się do zaprzestania wrogich działań, Deng Wol przygotował swoje siły do dalszego marszu na miasto Leer w stanie Unity. Okrążyły one następnie i ostrzelały rebeliantów pod Leer.

W połowie kwietnia 2014 r. siły Denga Wol miały przygotowywać się do odbicia miasta Bentiu będącego w rękach sił antyrządowych. Później w tym samym miesiącu siły Denga Wol zajęły miasto Mayom w następstwie zaciekłych walk, w których zabito ponad 300 członków sił opozycyjnych. Następnie na początku maja 2014 r. siły Deng Wola zajęły miasto Tor Abyad, zabijając przy tym członków sił opozycyjnych. Niedługo potem siły SPLA, w tym siły Denga Wola, zaatakowały i ponownie zajęły miasto Wang Kai w stanie Unity. Deng Wol dał swoim żołnierzom pozwolenie na zabijanie wszystkich osób posiadających broń lub ukrywających się w domu oraz nakazał im palić wszystkie domy, w których przebywają zwolennicy opozycji.

Trzecia dywizja SPLA Denga Wola w kwietniu i maju 2015 r. brała udział w ofensywie w stanie Unity, podczas której SPLA prowadziła skoordynowany atak w celu zajęcia bastionów opozycji w okręgach Mayom, Guit, Koch, Mayendit i Leer. W maju 2015 r. jego siły dopuszczały się zabójstw dzieci, kobiet i starców, paliły mienie i kradły zwierzęta gospodarskie, przemieszczając się przez stan Unity w kierunku pola naftowego Thorjath. Ponadto na początku tego miesiąca Deng Wol miał naciskać na egzekucję schwytanych żołnierzy opozycji.

5. **Marial Chanuong Yol MANGOK (alias: a) Marial Chinuong b) Marial Chan c) Marial Chanoung Yol d) Marial Chinoum**

Rola: a) generał dywizji w SPLA b) dowódca, jednostka Gwardii Prezydenckiej.

Data urodzenia: 1 stycznia 1960 r.

Miejsce urodzenia: Yirol, stan Lakes.

▼M2

Obywatelstwo: Sudan Południowy. Nr paszportu: R00005943, Sudan Południowy.

Data umieszczenia w wykazie ONZ: 1 lipca 2015 r.

Inne informacje: Jego Gwardia Prezydencka kierowała rzezią cywili z ludu Nuer w Dżubie i w jej okolicach – wielu z nich zakopano w masowych grobach. W jednym z takich grobów mają się znajdować zwłoki 200–300 cywilów. Link do strony ze specjalnymi ogłoszeniami Interpolu i Rady Bezpieczeństwa ONZ: https://www.interpol.int/en/notice/search/un/72684667

Informacje pochodzące z opisowego streszczenia powodów umieszczenia w wykazie dostarczonego przez Komitet Sankcji:

Marial Chanuong Yol Mangok został umieszczony w wykazie 1 lipca 2015 r. na podstawie pkt 7 lit. a), c), d) i pkt 8 rezolucji 2206 (2015) z uwagi na „działania i strategie, które mają na celu lub powodują eskalację lub wydłużenie konfliktu w Sudanie Południowym, utrudnianie pojednania lub rozmów albo procesów pokojowych, również naruszenia porozumienia o zaprzestaniu wrogich działań”; „planowanie i popełnianie działań naruszających obowiązujące międzynarodowe prawo dotyczące praw człowieka lub międzynarodowe prawo humanitarne albo aktów stanowiące naruszenia praw człowieka, bądź kierowanie takimi działaniami lub aktami”;, „rozmyślne ataki na ludność cywilną, w tym kobiety i dzieci, poprzez dokonywanie aktów przemocy (w tym zabójstw, okaleczeń, tortur, gwałtów lub innych form przemocy seksualnej), uprowadzenia, wymuszone zaginięcia, przymusowe wysiedlenia lub ataki na szkoły, szpitale, miejsca kultu religijnego lub miejsca, w których ludność cywilna szuka schronienia, lub poprzez zachowanie, które stanowiłoby poważne naruszenie lub pogwałcenie praw człowieka albo pogwałcenie międzynarodowego prawa humanitarnego”; a także jako przywódca „jednostki, w tym dowolnego ugrupowania rządu Sudanu Południowego lub opozycji, grupy partyzanckiej lub innej, która uczestniczyła lub której członkowie uczestniczyli w jakichkolwiek działaniach opisanych w pkt 6 i 7”.

Mangok jest dowódcą Gwardii Prezydenckiej rządu Sudanu Południowego, która prowadziła działania w Dżubie po walkach, które rozpoczęły się 15 grudnia 2013 r. Wykonał on rozkazy rozbrojenia żołnierzy z ludu Nuer, a następnie nakazał użycie czołgów do ataków na polityków w Dżubie – w atakach śmierć poniosło dwudziestu dwóch nieuzbrojonych ochroniarzy przywódcy opozycji Riek Machar i siedmiu ochroniarzy byłego ministra spraw wewnętrznych Giera Chuanga Aluonga.

W trakcie początkowych działań w Dżubie, według licznych i wiarygodnych doniesień, Gwardia Prezydencka Mangkoka dokonała rzezi cywilów z ludu Nuer w Dżubie i w jej okolicach – wielu spośród nich zakopano w masowych grobach. W jednym z takich grobów mają się znajdować zwłoki 200–300 cywilów.

6. **Peter GADET (alias: a) Peter Gatdet Yaka b) Peter Gadet Yak c) Peter Gadet Yaak d) Peter Gatdet Yaak e) Peter Gatdet f) Peter Gatdeet Yaka**

Stopień: a) generał b) generał dywizji.

Data urodzenia: Między 1957 a 1959 r.

Miejsce urodzenia: a) okręg Mayom stan Unity, b) Mayan, stan Unity.

Data umieszczenia w wykazie ONZ: 1 lipca 2015 r.

Inne informacje: Mianowany zastępcą Szefa Sztabu SPLA-IO ds. Operacji w dniu 21 grudnia 2014 r. Siły pod jego dowództwem rozmyślnie atakowały cywilów, w tym kobiety, podczas ofensywy na miasto Bentiu w kwietniu 2014 r., dopuszczając się również ukierunkowanych zabójstw ze względu na pochodzenie etniczne. Link do strony ze specjalnymi ogłoszeniami Interpolu i Rady Bezpieczeństwa ONZ: https://www.interpol.int/en/notice/search/un/5879076

▼M2

Peter Gadet został umieszczony w wykazie 1 lipca 2015 r. na podstawie pkt 7 lit. a), lit. d) i pkt 8 rezolucji 2206 (2015) za uwagi na „działania i strategie, które mają na celu lub powodują eskalację lub wydłużenie konfliktu w Sudanie Południowym, utrudnianie pojednania lub rozmów albo procesów pokojowych, również naruszenia porozumienia o zaprzestaniu wrogich działań”; „rozmyślne ataki na ludność cywilną, w tym kobiety i dzieci, poprzez dokonywanie aktów przemocy (w tym zabójstw, okaleczeń, tortur, gwałtów lub innych form przemocy seksualnej), uprowadzenia, wymuszone zaginięcia, przymusowe wysiedlenia lub ataki na szkoły, szpitale, miejsca kultu religijnego lub miejsca, w których ludność cywilna szuka schronienia, lub poprzez zachowanie, które stanowiłoby poważne naruszenie lub pogwałcenie praw człowieka albo pogwałcenie międzynarodowego prawa humanitarnego”; a także jako przywódca „jednostki, w tym dowolnego ugrupowania rządu Sudanu Południowego lub opozycji, grupy partyzanckiej lub innej, które uczestniczyły lub których członkowie uczestniczyli w jakichkolwiek działaniach opisanych w pkt 6 i 7”.

Dodatkowe informacje

Peter Gadet jest dowódcą sił Opozycyjnej Ludowej Armii Wyzwolenia Sudanu (SPLA-IO), które brały udział w działaniach prowadzących do wydłużenia konfliktu w Sudanie Południowym, w tym naruszeniach porozumienia o zaprzestaniu wrogich działań ze stycznia 2014 r.

Pod koniec marca 2014 r. siły pod dowództwem Gadeta zaatakowały i odbiły miasto Kaka w Górnym Nilu z rąk Ludowej Armii Wyzwolenia Sudanu (SPLA). Gadet została następnie przeniesiony ze stanu Jonglei do miasta Bentiu, gdzie został mianowany dowódcą sił wojskowych stanu Unity, a jego zadaniem było wsparcie sił antyrządowych w mobilizacji ludności składającej się w większości z ludu Bol Nuer. Następnie Gadet poprowadził ataki SPLA-IO w stanie Unity. Jego siły odpowiadają za zniszczenie niedokończonej rafinerii ropy naftowej w stanie Unity, budowanej przez rosyjską firmę. Siły Gadeta objęły też kontrolę nad obszarami Tor Abyad i Kilo 30 w rejonie pól naftowych w stanie Unity.

Od połowy kwietnia 2014 r. 50 000 żołnierzy sił antyrządowych otoczyło miasto Malakal, przygotowując się do ataku na miasto Bentiu. 15 kwietnia 2014 r. siły Gadeta zaatakowały miasto Bentiu i przejęły nad nim kontrolę, a następnie ją utraciły. Siły pod jego dowództwem rozmyślnie atakowały cywilów, w tym kobiety, podczas ofensywy na miasto Bentiu w kwietniu 2014 r., dopuszczając się również ukierunkowanych zabójstw ze względu na pochodzenie etniczne.

W czerwcu 2014 r. Peter Gadet wydał dowódcom SPLA-IO polecenie rekrutowania młodzieży we wszystkich okręgach zajętych przez rebeliantów.

W dniach 25–29 października 2014 r. siły pod jego dowództwem otoczyły i zaatakowały miasta Bentiu i Rubkona, na krótko zajmując Bentiu 29 października, a następnie wycofując się.

W dniu 21 grudnia 2014 r. Gadet został mianowany Zastępcą Szefa Sztabu SPLA-IO ds. operacji. Po tym mianowaniu siły SPLA-IO były wymieniane w sprawozdaniach mechanizmu monitorowania i weryfikacji pod auspicjami IGAD w związku z licznymi naruszeniami porozumienia o zaprzestaniu wrogich działań w stanach Unity, Górny Nil i Jonglei.

▼M4

7. **Malek REUBEN RIAK RENGU (alias: a) Malek Ruben)**

Stopień: generał broni.

Rola: a) zastępca szefa sztabu generalnego ds. logistyki, b) zastępca szefa sztabu obrony i inspektor generalny wojsk.

Data urodzenia: 1 stycznia 1960 r.

Miejsce urodzenia: Yei, Sudan Południowy.

Obywatelstwo: Sudan Południowy.

Data umieszczenia w wykazie ONZ: 13 lipca 2018 r.

Inne informacje: Jako zastępca szefa sztabu generalnego ds. logistyki Ludowej Armii Wyzwolenia Sudanu (SPLA) Riak był jednym z wysokich rangą urzędników rządu Sudanu Południowego, którzy zaplanowali i nadzorowali ofensywę w stanie Unity w 2015 r. skutkującą ogromnymi zniszczeniami i wysiedleniem znacznej liczby ludności.

Informacje pochodzące z opisowego streszczenia powodów umieszczenia w wykazie dostarczonego przez Komitet Sankcji:

Malek Ruben Riak został umieszczony w wykazie w dniu 13 lipca 2018 r. na podstawie pkt 6, pkt 7 lit. a) oraz pkt 8 rezolucji nr 2206 (2015), co potwierdzono w rezolucji nr 2418 (2018), za „działania lub strategie, które zagrażają pokojowi, bezpieczeństwu lub stabilności w Sudanie Południowym", „działania lub strategie, których celem lub skutkiem jest eskalacja lub wydłużenie konfliktu w Sudanie Południowym" oraz jako przywódca „jednostki, w tym dowolnego ugrupowania rządu Sudanu Południowego lub opozycji, grupy partyzanckiej lub innej, które uczestniczyły lub których członkowie uczestniczyli w jakichkolwiek działaniach opisanych w pkt 6 i 7", a także na podstawie pkt 14 lit. e) tej rezolucji – za „planowanie lub dokonywanie aktów obejmujących przemoc seksualną i uwarunkowaną płcią w Sudanie Południowym bądź kierowanie takimi działaniami".

Zgodnie ze sprawozdaniem panelu ekspertów ds. Sudanu Południowego ze stycznia 2016 r. (pismo S/2016/70) Riak był jednym z wysokich rangą funkcjonariuszy służb bezpieczeństwa, którzy zaplanowali ofensywę w stanie Unity przeciwko Opozycyjnemu Ludowemu Ruchowi Wyzwolenia Sudanu (SPLM-IO), rozpoczętą w styczniu 2015 r., a następnie nadzorowali jej prowadzenie w okresie od końca kwietnia 2015 r. Na początku 2015 r. rząd Sudanu Południowego rozpoczął uzbrajanie młodzieżówki Bul Nuer, aby ułatwić jej udział w tej ofensywie. Większość członków tej młodzieżówki miała już dostęp do karabinów automatycznych typu AK, lecz amunicja miała kluczowe znaczenie dla utrzymania jej działalności. Panel ekspertów ds. Sudanu Południowego przedstawił dowody – w tym zeznania ze źródeł wojskowych – na to, że amunicja była dostarczana młodzieżówkom przez sztab SPLA specjalnie do celów ofensywy. Riak był w tym czasie zastępcą szefa sztabu SPLA ds. logistyki. Skutkiem ofensywy były: systematyczne niszczenie wiosek i infrastruktury, przymusowe wysiedlenia lokalnej ludności, masowe zabójstwa i tortury ludności cywilnej, powszechne stosowanie przemocy seksualnej, w tym wobec osób starszych i dzieci, porywanie i werbowanie dzieci jako żołnierzy, a także przesiedlenie znacznej liczby ludności. W następstwie zniszczenia w dużej mierze południowej i środkowej części stanu, opublikowane zostały liczne sprawozdania mediów i organizacji humanitarnych, a także misji ONZ w Sudanie Południowym (UNMISS) ukazujące skalę naruszeń.

▼M8

8. **Paul MALONG AWAN ANEI (alias: a) Paul Malong Awan Anei, b) Paul Malong, c) Bol Malong)**

Tytuł: generał

Rola: a) były szef sztabu Ludowej Armii Wyzwolenia Sudanu (SPLA), b) były gubernator stanu Północny Bahr al-Ghazal.

▼**M8**

Data urodzenia: a) 1962 r., b) 4 grudnia 1960 r., c) 12 kwietnia 1960 r. d) 1 stycznia 1962 r.

Miejsce urodzenia: a) Malualkon, Sudan Południowy, b) Kotido, Uganda

Obywatelstwo: a) Sudan Południowy, b) Uganda.

Nr paszportu: a) nr S00004370, Sudan Południowy, b) nr D00001369, Sudan Południowy, c) nr 003606, Sudan, d) nr 00606, Sudan, e) nr B002606, Sudan, f) numer DA025963, Uganda.

Data umieszczenia w wykazie przez ONZ: 13 lipca 2018 r.

Inne informacje: Jako szef sztabu generalnego Ludowej Armii Wyzwolenia Sudanu (SPLA), Malong spowodował eskalację lub wydłużenie konfliktu w Sudanie Południowym poprzez naruszanie postanowień porozumienia o zaprzestaniu działań wojennych oraz porozumienia w sprawie rozwiązania konfliktu w Sudanie Południowym (ARCSS) z 2015 r. Według doniesień kierował działaniami, które miały doprowadzić do zamordowania przywódcy opozycji Rieka Machara. Rozkazał, aby oddziały SPLA nie dopuszczały do transportu pomocy humanitarnej. Pod dowództwem Malonga siły SPLA dopuszczały się ataków na cywilów, szkoły i szpitale; zmuszały cywilów do opuszczenia miejsca zamieszkania; organizowały wymuszone zaginięcia; arbitralnie zatrzymywały cywilów, a także dopuszczały się tortur i gwałtów. Malong zmobilizował bojówki plemienne Mathiang Anyoor Dinka wykorzystujące dzieci-żołnierzy. Pod jego dowództwem SPLA ograniczała dostęp UNMISS, wspólnej komisji monitorującej i oceniającej (JMEC) oraz mechanizmu monitorowania zawieszenia broni i ustaleń przejściowych dotyczących bezpieczeństwa (CTSAMM) do miejsc naruszeń na potrzeby prowadzenia dochodzeń w ich sprawie i ich dokumentowania.

Informacje pochodzące z opisowego streszczenia powodów umieszczenia w wykazie, dostarczonego przez Komitet Sankcji:

Paul Malong Awan został umieszczony w wykazie w dniu 13 lipca 2018 r. na podstawie pkt 6, pkt 7 lit. a), b), c), d) i f) oraz pkt 8 rezolucji nr 2206 (2015), co potwierdzono w rezolucji 2418 (2018), za: „działania lub strategie, których celem lub skutkiem jest eskalacja lub wydłużenie konfliktu w Sudanie Południowym, lub utrudnianie pojednania, rozmów pokojowych lub procesu pokojowego, w tym naruszenia porozumienia o zaprzestaniu działań wojennych"; „działania lub strategie zagrażające porozumieniom tymczasowym lub zakłócające proces przemian politycznych w Sudanie Południowym"; „rozmyślne ataki na ludność cywilną, w tym kobiety i dzieci, poprzez dokonywanie aktów przemocy (w tym zabójstw, okaleczeń, tortur, gwałtów lub innych form przemocy seksualnej), uprowadzenia, wymuszone zaginięcia, przymusowe wysiedlenia lub ataki na szkoły, szpitale, miejsca kultu religijnego lub miejsca, w których ludność cywilna szuka schronienia, lub poprzez czyny, które stanowiłyby poważne naruszenie lub pogwałcenie praw człowieka albo pogwałcenie międzynarodowego prawa humanitarnego"; „planowanie lub popełnianie w Sudanie Południowym czynów łamiących mającego zastosowanie międzynarodowego prawa praw człowieka lub międzynarodowego prawa humanitarnego, lub czynów, które stanowią naruszenie praw człowieka, bądź kierowanie tymi czynami"; „wykorzystywanie lub werbowanie dzieci przez ugrupowania zbrojne lub siły zbrojne w kontekście konfliktu zbrojnego w Sudanie Południowym"; „utrudnianie działań międzynarodowym misjom pokojowym, dyplomatycznym lub humanitarnym w Sudanie Południowym, w tym mechanizmowi monitorowania i weryfikacji pod auspicjami IGAD, lub utrudnianie świadczenia i dystrybucji pomocy humanitarnej lub dostępu do niej"; oraz jako przywódca „jednostki, w tym dowolnego ugrupowania rządu Sudanu Południowego lub opozycji, grupy partyzanckiej lub innej, które uczestniczyły lub których członkowie uczestniczyli w jakichkolwiek działaniach opisanych w pkt 6 i 7".

Od dnia 23 kwietnia 2014 r. do maja 2017 r. Malong był szefem sztabu generalnego SPLA. W swej poprzedniej roli, jako szef sztabu generalnego, spowodował eskalację lub wydłużenie konfliktu w Sudanie Południowym poprzez naruszanie postanowień porozumienia o zaprzestaniu działań wojennych oraz porozumienia w sprawie rozwiązania konfliktu w Sudanie Południowym (ARCSS) z 2015 r. Według doniesień od początku sierpnia 2016 r. Malong kierował działaniami, które miały doprowadzić do zamordowania przywódcy opozycji Rieka Machara. Malong, działając świadomie wbrew zaleceniom prezydenta Salvy Kiira, rozkazał w dniu 10 lipca 2016 r. atak

▼M8

z użyciem czołgu, śmigłowca bojowego i piechoty na posiadłość Machara i bazę Opozycyjnej Ludowej Armii Wyzwolenia Sudanu (SPLM-IO) „Jebel". Malong osobiście nadzorował z kwatery głównej SPLA działania służące ujęciu Machara. Od początku sierpnia 2016 r. Malong dążył do natychmiastowego przeprowadzenia przez SPLA ataku na domniemane miejsce pobytu Machara i poinformował dowódców SPLA, że Machar nie może przeżyć ataku. Ponadto według informacji z początku 2016 r. Malong rozkazał oddziałom SPLA nie dopuszczać do transportu pomocy humanitarnej przez rzekę Nil, gdzie dziesiątki tysięcy cywilów cierpiało z głodu, twierdząc, że pomoc żywnościowa zamiast do cywilów trafi do grup partyzanckich. Na skutek rozkazów Malonga dostawy żywności przez rzekę Nil były zablokowane przez co najmniej dwa tygodnie.

W trakcie swojej kadencji szefa sztabu generalnego SPLA Malong był odpowiedzialny za poważne naruszenia, w tym ataki na ludność cywilną, przymusowe wysiedlenia, wymuszone zaginięcia, arbitralne zatrzymania, tortury i gwałty, których to czynów dopuszczały się siły SPLA i siły z nią sprzymierzone. Pod dowództwem Malonga SPLA prowadziła ataki na ludność cywilną i celowo mordowała nieuzbrojonych i uciekających cywilów. Tylko w okolicach Yei ONZ udokumentowała 114 przypadków mordów dokonanych przez SPLA i siły sprzymierzone na cywilach między lipcem 2016 r. a styczniem 2017 r. SPLA celowo dopuszczała się ataków na szkoły i szpitale. Według doniesień w kwietniu 2017 r. Malong rozkazał SPLA usunąć całą ludność, w tymi cywilów, z obszaru wokół Wau. Twierdzi się, że Malong nie zniechęcał SPLA do mordowania cywilów, a osoby podejrzewane o ukrywanie rebeliantów były uważane za uprawniony cel ataków.

Jak wynika ze sprawozdania z dnia 15 października 2014 r. sporządzonego przez powołaną przez Unię Afrykańską komisję śledczą ds. Sudanu Południowego Malong był odpowiedzialny za masową mobilizację bojówek plemiennych Mathiang Anyoor Dinka, a bojówki te, jak wynika z dowodów zgromadzonych przez mechanizm monitorowania zawieszenia broni i ustaleń przejściowych dotyczących bezpieczeństwa (CTSAMM), wykorzystywały dzieci-żołnierzy.

W czasie gdy Malong dowodził SPLA, siły rządowe systematycznie ograniczały dostęp misji ONZ w Sudanie Południowym (UNMISS), wspólnej komisji monitorującej i oceniającej (JMEC) i CTSAMM, gdy te próbowały prowadzić dochodzenia i dokumentować naruszenia. Na przykład w dniu 5 kwietnia 2017 r. wspólny patrol ONZ i CTSAMM próbował dotrzeć do Pajok, lecz został zawrócony przez żołnierzy SPLA.

▼M1

B. OSOBY PRAWNE, PODMIOTY I ORGANY

▼B

ZAŁĄCZNIK II

Wykaz osób fizycznych i prawnych, podmiotów i organów, o których mowa w art. 5 ust. 2

		Nazwisko	Informacje identyfikacyjne	Przyczyny	Data umieszczenia
▼M1	—				
▼M4	—				
▼M3	2.	Michael Makuei Leuth	Data urodzenia: 1947 r.; Miejsce urodzenia: Bor, Sudan Południowy. Bor, Sudan	Michael Makuei Leuth piastował stanowisko ministra informacji i środków przekazu od 2013 r. i był publicznym rzecznikiem delegacji rządowej na rozmowy pokojowe pod egidą Międzyrządowego Organu ds. Rozwoju (IGAD). Makuei zakłócał proces polityczny w Sudanie Południowym, zwłaszcza zakłócając realizację Porozumienia w sprawie rozwiązania konfliktu w Sudanie Południowym (ARCSS) z sierpnia 2015 r. przez podżegające oświadczenia publiczne i utrudnianie prac wspólnej komisji monitorującej i oceniającej ARCSS oraz utworzenia na mocy ARCSS instytucji sprawiedliwości okresu przejściowego. Utrudniał także działania oenzetowskich regionalnych sił ochrony. Makuei jest także odpowiedzialny za poważne naruszenia praw człowieka, w tym ograniczanie wolności wypowiedzi.	3.2.2018
▼M4	—				

▼B

ZAŁĄCZNIK III

Strony internetowe zawierające informacje o właściwych organach oraz adres, na który należy wysyłać powiadomienia skierowane do Komisji Europejskiej

▼M7

BELGIA

https://diplomatie.belgium.be/nl/Beleid/beleidsthemas/vrede_en_veiligheid/sancties

https://diplomatie.belgium.be/fr/politique/themes_politiques/paix_et_securite/sanctions

https://diplomatie.belgium.be/en/policy/policy_areas/peace_and_security/sanctions

BUŁGARIA

https://www.mfa.bg/en/101

REPUBLIKA CZESKA

www.financnianalytickyurad.cz/mezinarodni-sankce.html

DANIA

http://um.dk/da/Udenrigspolitik/folkeretten/sanktioner/

NIEMCY

http://www.bmwi.de/DE/Themen/Aussenwirtschaft/aussenwirtschaftsrecht,did=404888.html

ESTONIA

http://www.vm.ee/est/kat_622/

IRLANDIA

http://www.dfa.ie/home/index.aspx?id=28519

GRECJA

http://www.mfa.gr/en/foreign-policy/global-issues/international-sanctions.html

HISZPANIA

http://www.exteriores.gob.es/Portal/en/PoliticaExteriorCooperacion/GlobalizacionOportunidadesRiesgos/Paginas/SancionesInternacionales.aspx

FRANCJA

http://www.diplomatie.gouv.fr/fr/autorites-sanctions/

CHORWACJA

http://www.mvep.hr/sankcije

WŁOCHY

https://www.esteri.it/mae/it/politica_estera/politica_europea/misure_deroghe

CYPR

http://www.mfa.gov.cy/mfa/mfa2016.nsf/mfa35_en/mfa35_en?OpenDocument

ŁOTWA

http://www.mfa.gov.lv/en/security/4539

▼**M7**

LITWA

http://www.urm.lt/sanctions

LUKSEMBURG

https://maee.gouvernement.lu/fr/directions-du-ministere/affaires-europeennes/mesures-restrictives.html

WĘGRY

http://www.kormany.hu/download/9/2a/f0000/EU%20szankci%C3%B3s%20t%C3%A1j%C3%A9koztat%C3%B3_20170214_final.pdf

MALTA

https://foreignaffairs.gov.mt/en/Government/SMB/Pages/Sanctions-Monitoring-Board.aspx

NIDERLANDY

https://www.rijksoverheid.nl/onderwerpen/internationale-sancties

AUSTRIA

http://www.bmeia.gv.at/view.php3?f_id=12750&LNG=en&version=

POLSKA

https://www.gov.pl/web/dyplomacja

PORTUGALIA

http://www.portugal.gov.pt/pt/ministerios/mne/quero-saber-mais/sobre-o-ministerio/medidas-restritivas/medidas-restritivas.aspx

RUMUNIA

http://www.mae.ro/node/1548

SŁOWENIA

http://www.mzz.gov.si/si/omejevalni_ukrepi

SŁOWACJA

https://www.mzv.sk/europske_zalezitosti/europske_politiky-sankcie_eu

FINLANDIA

http://formin.finland.fi/kvyhteistyo/pakotteet

SZWECJA

http://www.ud.se/sanktioner

ZJEDNOCZONE KRÓLESTWO

https://www.gov.uk/sanctions-embargoes-and-restrictions

Adres, na który należy przesyłać powiadomienia do Komisji Europejskiej:

European Commission
Service for Foreign Policy Instruments (FPI)
EEAS 07/99
B-1049 Brussels, Belgia
E-mail: relex-sanctions@ec.europa.eu